

LAPORJE

1.III.2020 α Ω 10. ted

Župnija Laporje 02/8025-417, zupnija.laporje@gmail.com

Spletna stran: <https://zupnija.laporje.si>

GSM: 041 / 849 - 571

MAREC - SUŠEC

1.I.POST.NED= ALBIN(ZORKO) 7.- za farane, za V. pokoj otrok umrlih pred rojstvom, 10.- Veronika, Franc Stupan obl., Štefan Kitek 8.dan, Albin Leskovar, starši Bojan Sinič obl., Magda Kavčič

2-PON= NEŽA PRAŠKA 8.- po n.Brezmadežne 19.- ŽPS -IZBIRA NOVIH ČL.ŽPS ZA NADALJNIH 5 LET

3.TOR= KUNIGUNDA 8.- za blagoslov in zdravo pamet

4.SRE=KAZIMIR 15.-Andrej Kurnik in pogreb

5.ČET=HADRIJAN 17.- Stanko, Vikica Španring obl.

6.PET=FRIDOLIN 17.-mol.ura, za duh p, Frančiška Erker

7.SOB= PERPETUA, FELICITA 16.-Vtkica Sagadin obl., Franc Majer

8.-NED= JANEZ OD BOGA 7- za župljane, Frančiška, Franc Erker, starši, bratje, sestre Ganzitti 10.- Ljudmila, Franc Črešnjar, Janez, Justina, Stanko, Marija Urlep, Jože, Ana, Zdenka Leskovar, sor., Ivan Bračun 8.dan, REZ potomke STARE TRTE

Bratje in sestre, kakor je po enem človeku prišel na svet greh in po grehu smrt, tako je smrt prišla na vse ljudi, ker so vsi grešili.

prim. Rim 5,12

Skratka, zamišljajmo si, da ne bi bilo nikogar, ki bi bil pretkan, nasilen, brezvesten, izkoriščevalski, podkupljiv, ki bi se izmikal

obveznostim ...

Če bi se to zgodilo, ne bi izginile bolezni in smrt, bili pa bi blizu Božjemu načrtu: življenje v sreči tu na zemlji, nato prijeten spanec in potem raj.

Lepe sanje ...

Seveda!

Toda pozor!

Manj grehov pomeni manj bolezni, nesreč in smrti.

To pa ni majhna odgovornost.

Po: T. Lasconi, 365+1 dan s Teboj

Mt 4,1-11

HUDIČ SKUŠA TUDI VSAKOGAR IZMED NAS

Kaj nam želi današnji evangeljski odlomek povedati s predstavljenimi skušnjavami?

Prva skušnjava se izraža kot težnja, da bi vse uporabili zase, da bi vse zaužili. Danes ta skušnjava ne pomeni več, da bi hoteli iz skoraj vsega pripraviti užitno jed, ampak se za nas nakazuje nevarnost, da vse požiramo, da tudi to, kar je sveto, uporabljamo zase.

Od vsega moramo imeti neko korist, celo od vere, celo od molitve. Vse se meri po svoji uporabnosti.

Vse služi nam in zadovoljevanju naših potreb.

Pozabili smo, da bi svetemu pustili, da je sveto, nedotakljivo, nedostopno.

Jezus skušnjavca spomni na izrek iz Svetega pisma, da človek živi od vsake besede, »ki prihaja iz Božjih ust« (Mt 4,4). Človekova resnična lakota je duhovna. Živimo lahko iz besed, ki jih govori Bog.

Druga skušnjava je zaznamovana s polaščanjem Boga.

Zlorabljen naj bi bil za to, da dvigujemo lastno vrednost.

Pri tej skušnjavi je najbolj nevarna zloraba svetopisemskih besed.

Hudič skuša Jezusa z napotkom iz Psalmov, da bo Bog ukazal svojim angelom, naj ga nosijo na rokah. Človek lahko zlorabi Boga,

da bi pridobil priznanje pri drugih ljudeh

. V tem primeru ne gre za Boga, ampak le za lastni ego. Če pa se sveto zlorablja, se uniči to, kar je za človeka najbolj dragoceno.

Ta nevarnost je danes zelo velika. Boga se zlorablja za lastni imidž. Uporablja se ga za

utemeljevanje lastne zaverovanosti v svoj prav in za postavljanje nad druge.

Jezus ni podlegel tej skušnjavi. Nasprotoval je z

Jezus mu je odgovoril:

»Pisano je tudi:

»Ne preizkušaj Gospoda, svojega Boga!«

Spet ga je hudič vzel s seboj

na zelo visoko goro.

Pokazal mu je

vsa kraljestva sveta in

njihovo slavo ter mu rekel:

»Vse to ti bom dal,

če padeš predme

in me moliš.«

Tedaj mu je Jezus rekel:

»Pobêri se, satan,

kajti pisano je: »Gospoda,

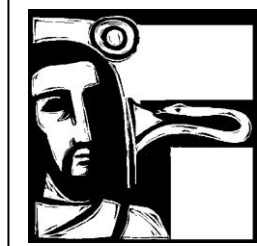
svojega Boga, moli in

njemu samemu služi!«

Tedaj ga je hudič pústil,

in glej, angeli so pristopili

in mu stregli.

drugimi svetopisemskimi besedami: »Ne preizkušaj Gospoda, svojega Boga.« (Mt 4,7)

Tretja skušnjava je skušnjava moči. Hudič pokaže Jezusu kraljestva tega sveta.

Jezus bi lahko postal gospodar vsega sveta, če bi padel pred hudiča in ga molil . Ta skušnjava je v mnogih pravljičah in zgodbah opisana kot pogodba s hudičem. Človek pridobi na moči, potem ko se zapiše hudiču. Toda takšna odločitev ima tudi svojo ceno. Človek izgubi svojo svobodo in pogosto tudi ljubezen. Postane hladen.

V svoji duši umre. Matej vidi to skušnjava kot najnevarnejšo. V svojem evangeliju

želi Jezusa opisati kot tistega, ki se odpove vsej moči tega sveta, se nenasilno odziva na nasilje ljudi in prav na ta način v zaupanju nebeškemu Očetu ohranja svoje sinovstvo.

Po: A. Grün, Kaj nam omogoča živeti

Bratje in sestre, kakor je po enem človeku prišel na svet greh in po grehu smrt, tako je smrt prišla na vse ljudi, ker so vsi grešili.

prim. Rim 5,12

Kako je lahko po grehu in vseh njegovih posledicah prišla in prihaja smrt na svet? Tega nikoli ne bomo popolnoma razumeli. Toda razmislek v zemeljskih okvirih nam lahko pomaga. Predstavljajmo si, da bi vsi upoštevali

higienske, varnostne in okoljevarstvene predpise.

Da nihče ne bi prodajal ali uporabljal orožja in drog.

Da se nihče ne bi ukvarjal z mafijskimi in drugimi nezakonitimi posli ter s prostitucijo.

Da bi vsi živeli čisto in varno spolnost.

Da bi vsi pred poroko opravili zdravniške preglede in laboratorijske analize.

Da bi vsi, z zdravniki na čelu, opravljali svoj poklic strokovno in zavzeto.

Skratka, zamišljajmo si, da ne bi bilo nikogar, ki bi bil pretkan, nasilen, brezvesten, izkoriščevalski, podkupljiv, ki bi se izmikal obveznostim ...

Če bi se to zgodilo, ne bi izginile bolezni in smrt, bili pa bi blizu Božjemu načrtu: življenje v sreči tu na zemlji, nato prijeten spanec in potem raj.

Lepe sanje ...

Seveda!

Toda pozor!

Manj grehov pomeni manj bolezni, nesreč in smrti.

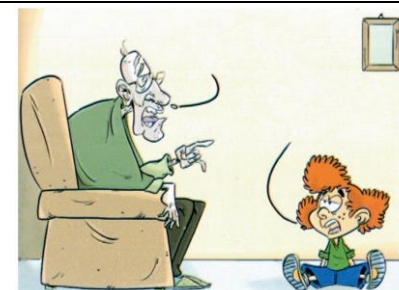
To pa ni majhna odgovornost.

Po: T. Lasconi, 365+1 dan s Teboj

URA NA ZVONIKU – Neki tip uravnava svojo uro po uri na zvoniku. Človek, ki pride mimo, mu reče: »Gospod, pogledjte, ura na zvoniku stoji.« – Oni pa odvrne: »Nič za to. Saj stoji tudi moja ura!«

2. marec NEŽA PRAŠKA

Kraljična Neža se je rodila 20. januarja 1205. Njen oče je bil češki kralj Otokar I., njena mati Konstancija pa je bila sestra ogrskega kralja Andreja II., očeta svete Elizabete Turinške. Njen oče si je z vsemi močmi prizadeval doseči večjo neodvisnost Češke od tedanje nemške države, zato je triletno Nežo zaročil z bodočim poljskim vladarjem. Neža je kot njegova zaročenka tri leta preživela v trebniškem samostanu. Ta leta so bila odločilnega pomena za njeno nadaljnje življenje. Njen zaročenec se je ponesrečil na lovu in šestletna nevesta je bila spet prosta. Vrnila se je v Prago. Častihlepni oče jo je obljubil za nevesto Henriku, sinu nemškega cesarja Henrika II., potem se je za njeno roko potegoval odvedeli cesar sam, pa tudi angleški kralj Henrik III., a Neža je vsemu nasprotovala in si želela v samostan. Njeni želji je ustregel njen brat Venceslav, ki je zavladal po očetovi smrti. Tako je kot petindvajsetletna kraljična kraljevska oblačila zamenjala za redovno obleko sester sv. Klare v samostanu v Pragi, ki ga je na novo ustanovila. Postala je predstojnica samostana in prva klarisa iz severnih dežel. Leta 1278 se je odpovedala vodenju samostana in živela v tihoti do svoje smrti, 2. marca 1282.

»Veš Mihec, ko sem bil jaz star toliko kot si zdaj ti, sem že delal.«
»Dedi, ko bom jaz star toliko kot si zdaj ti, bom jaz še delal.«